

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4117/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Ковановић, адвокат у ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милка Матић, адвокат у ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2120/19 од 21.06.2019. године, у седници већа од 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2120/19 од 21.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2120/19 од 21.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 355/15 од 24.12.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужени-противтужилац (у даљем тексту: тужени) извршио заузеће катастарске парцеле број .../... КО ... која је у својини тужиле-противтужене (у даљем тексту: тужиле) у корист своје катастарске парцеле број .../... КО ...; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се тужени обавезе да са катастарске парцеле број .../... КО ... уклони ограду у мерама и границама како је наведено у изреци, део помоћног објекта са надстрешницом, винову лозу и једно дрво и да катастарску парцелу број .../... КО ... преда у државину тужили и да се, уколико тужени не изврши уклањање описаних објеката, овлашћује тужила да то учини сама или преко трећег лица о трошку туженог; ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је тужени по основу куповине од тужиле и правног претходника тужиле покојне ВВ власник катастарске парцеле број .../... КО ...; ставом четвртим изреке усвојен је противтужбени захтев и утврђено да је тужени власник катастарске парцеле .../..., ливада 4. класе, површине 0.01.22 ха КО ... по основу градње и одржаја; ставом петим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка у износу од 69.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2120/19 од 21.06.2019. године одбијена је жалба тужиле, потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом,

четвртом и петом изреке и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепени судови су усвојили противтужбени захтев и утврдили да је тужени власник катастарске парцеле број .../... КО ... по основу одржаја јер је у савесној и несметаној државини више од 20 година, због чега је и тужбени захтев за чинидбу одбијен. Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. О праву тужиле нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Пресуде апелационих судова које су достављене уз ревизију не указују на неуједначену судску праксу јер се не заснивају на истом, ни сличном чињеничном стању као у овој правој ствари.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и чинидбе поднета је 01.04.2015. године, а преиначена 07.11.2018. године. Противтужба ради утврђења права својине поднета је 14.05.2015. године. Вредност предмета спора и по тужби и по противтужби износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић